

DIE SKEPPER SPREEK

Les 1 vir 3 Oktober, 2026

"Nadat God baiekeer en op baie maniere in die ou tyd gespreek het tot die vaders deur die profete, het Hy in hierdie laaste dae tot ons gespreek deur die Seun wat Hy as erfgenaam van alles aangestel het, deur wie Hy ook die wêreld gemaak het." (Hebrews 1:1-2)

Het jy al ooit direk met God gepraat? Kon jy al ooit Sy woorde hoor? Die antwoord is natuurlik: “Nee.”

Ons kan slegs met God praat deur indirekte metodes (gebed, die Bybel, die profete, ...)

Wat is die rede vir ons onvermoë om direk met God te praat? Was dit nog altyd so? Sal ons dit ooit kan doen?

1

Hoe het God oorspronklik met die mensdom gekommunikeer?

2

Hoe het die mensdom opgehou om met God te kommunikeer?

3

Hoe het God probeer om kommunikasie te herstel?

4

Waarom kan ons nie nou direk met God kommunikeer nie?

5

Hoe kan ons vandag met God kommunikeer?

HOE HET GOD OORSPRONKLIK MET DIE MENS GEKOMMUNIKEER?

"En die Here God het aan die mens bevel gegee en gesê: Van al die bome van die tuin mag jy vry eet." (Genesis 2:16)

In die begin het God die wêreld geskep om deur mense bewoon te word (Jes. 45:18).

Toe alles gereed was, het Hy Adam uit die stof van die aarde geskep (Gen. 2:4-7).

Op dieselfde dag het Hy Eva uit een van Adam se ribbes geskep (Gen. 2:18, 21-22).

Die mensdom was nou volledig en gereed om die nuutgeskape wêreld te bewoon (Gen. 1:27).

HOE HET GOD OORSPRONKLIK MET DIE MENS GEKOMMUNIKEER?

"En die Here God het aan die mens bevel gegee en gesê: Van al die bome van die tuin mag jy vry eet." (Genesis 2:16).

Gedurende hierdie proses was daar baie kommunikasie tussen God en Adam:

- Hy het hom instruksies gegee oor die werk wat hy in Eden moes doen (Gen. 2:15).
- Hy het sy beperkinge uitgewys (Gen. 2:16-17).
- Hy het hom gevra om die diere name te gee (Gen. 2:19).
- Hy het hom aan Eva voorgestel en hulle in die huwelik bevestig (Gen. 2:22-24).

HOE HET GOD OORSPRONKLIK MET DIE MENS GEKOMMUNIKEER?

"En die Here God het aan die mens bevel gegee en gesê: Van al die bome van die tuin mag jy vry eet." (Genesis 2:16).)

God het Adam en Eva opdrag gegee oor hoe hulle hulle moes gedra en wat hulle moet eet (Gen. 1:28-29).

Hy het hulle as sosiale wesens geskape, met die vermoë om te kommunikeer, nie net met mekaar nie, maar ook met ander wesens (soos byvoorbeeld engele).

Toe het Hy die sewende dag geskape sodat hulle mekaar en Sy geselskap gedurende daardie dag kon geniet.

Van daardie oomblik af het Hy elke dag met hulle vergader wanneer die dag tot 'n einde gekom het (Gen. 3:8).

HOE HET DIE MENSDOM OPGEHOU OM MET GOD TE KOMMUNIKEER?

"En Hy antwoord: Ek het u geruis gehoor in die tuin en gevrees, want ek is naak; daarom het ek my verberg" (Genesis 3:10).

Adam en Eve is geskape met die vermoë om vrylik te kan kies. Sodat hulle daardie vryheid kon beoefen, het God vir hulle alles gegee, maar 'n boom vir Homself gereserveer. (Gen. 2:16-17).

Aan dieselfde boom het die versoeker, vermom as 'n slang, voorgegee dat Hy in die welstand van Adam en Eva belangestel het, vir hulle 'n reeks leuens vertel (wat Eva aan Adam oorgedra het): julle is onsterflik ("julle sal nie sterf nie"); julle sal gode wees ("julle sal soos God wees"); God verberg die waarheid vir julle ("God weet dat ...") (Gen. 3:1-5).

Gelok deur die wonders van die verbode vrug, het Eva daarvan geëet en Adam verlei, wat ook daarvan geëet het (Gen. 3:6).

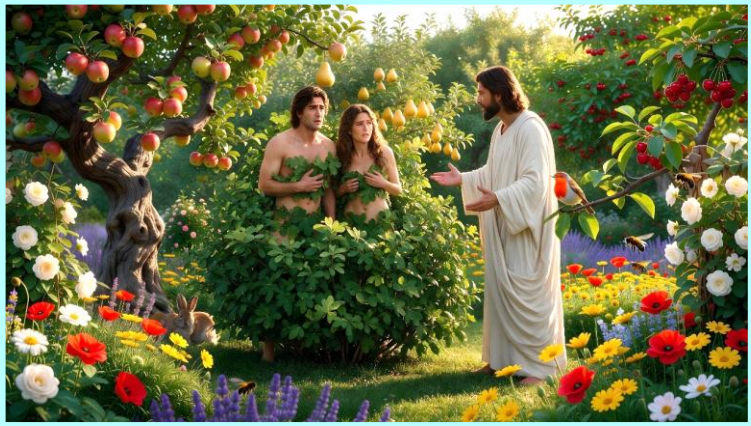
Op daardie oomblik het die mantel van heerlikheid wat hulle bedek het, verdwyn; hulle het hul naaktheid besef en hulle het oplossings gesoek om hulle fout weg te steek (Gen. 3:7).

Die volgende negatiewe reaksie was dat hulle so skuldig gevoel het oor hul ongehoorsaamheid dat hulle nie met God wou kommunikeer nie. (Gen. 3:8).

HOE HET GOD PROBEER OM KOMMUNIKASIE TE HERSTEL?

“Toe roep die Here God na die mens en sê vir hom: 'Waar is jy?'” (Genesis 3:9).

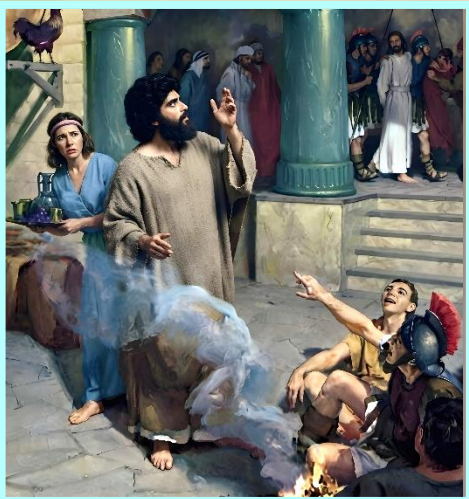
Wetende dat Adam en Eva gesondig het, het God – soos Sy gewoonte was – hulle genader om met hulle te praat. Vir die eerste keer, in plaas daarvan om Hom met vreugde te ontmoet, het God hulle moes roep om Hom te kom ontmoet (Gen. 3:8-9).

Alhoewel hulle nie met God wou kommunikeer nie, wou God wel met hulle kommunikeer. Hy het nie weggeskram van die sondaar se geselskap nie, maar Hom met sy sonde gekonfronteer en sy bekering gevra (Gen. 3:10-11).

Eeue later, het God na 'n ander sondaar gekyk om sy bekering te bewerkstellig. Petrus (Lukas 22:61-62).

Anders as Petrus, wat sy sonde erken het, het Adam en Eva begin om hulself voor God te regverdig en ander te blameer vir hulle oortreding (Genesis 3:12-13).

Vandag volg mense soortgelyke patrone. Ons klou aan sonde vas en probeer om onself te regverdig. Al “kleef” sonde aan ons vas, wil God ons steeds herstel, en Hy roep ons: “Kom na My toe” (Jesaja 55:3).

WAAROM KAN ONS NIE NOU DIREK MET GOD KOMMUNIKEER NIE?

“So het Hy dan die mens weggedrywe en gérubs aan die oostekant van die tuin van Eden laat woon, met die swaard wat vlam en flikker, om die toegang tot die boom van die lewe te bewaar.” (Genesis 3:24)

God het die gevolge van hulle sonde aan die sondige paartjie voorgehou, wat, na hul uitwerping uit die tuin van Eden, die onmoontlikheid om weer direk met God te praat, ingesluit het. (Gen. 3:16-24).

Voordat God die gevolge van sonde meegedeel het, het Hy hulle die oplossing gebied: ‘n afstammeling van Eva sou die mag van die duiwel beëindig en die mensdom herstel (Gen. 3:15).

Deur die profete het God die manier waarop verlossing bewerkstellig sou word, meegedeel: God self het vlees geword, die dood vir ons sondes gely, weer opgestaan en ons die ewige lewe gegee. (Jesaja 9:6, 53:6, 10-11)

Die oomblik wat sonde ontstaan het, het die belofte van ‘n Verlosser ook ontstaan.

Gevolge vir:

Eva

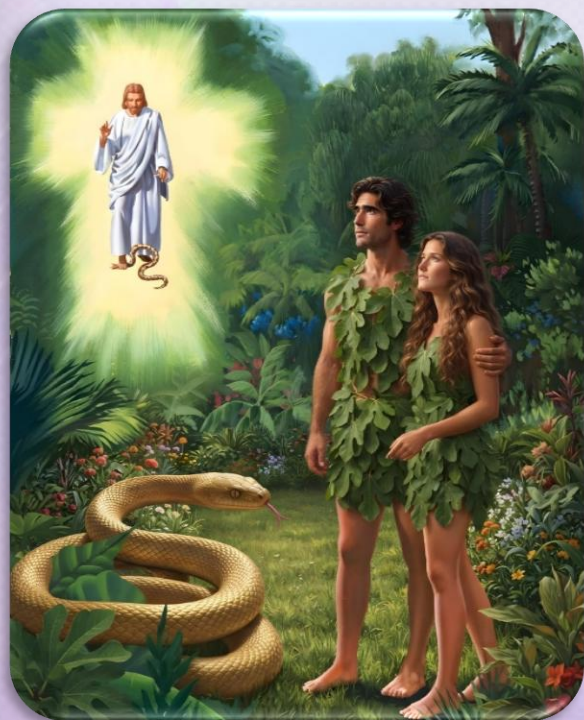
- Pyn tydens swangerskap
- Verlies aan gelykheid met Adam

Adam

- Harde werk
- Kos kweek, plant

Almal

- Dood
- Skeiding van God

HOE KAN ONS VANDAG MET GOD KOMMUNIKEER?

“En jy, o mensekind, Ek het jou as wag oor die huis van Israel aangestel; en as jy 'n woord uit my mond hoor, moet jy hulle van my kant waarsku.” (Esegiël 33:7)

Om vandag met ons te kommunikeer, het God twee “naslaanboeke” geskryf: die Skepping, en die Bybel (Rom. 1:20; 2 Tim. 3:15).

Alhoewel die Skepping met ons van die Skepper praat, is dit diep besmet deur sonde. Die Bybel bevat egter duidelike en direkte riglyne, oorgedra deur die profete wat boodskappe van God ontvang het. In die Bybel vind ons ook die mees volmaakte manifestasie van God in die lewe en bediening van Jesus (Heb. 1:1-2).

Daarin word ons gewys wie ons is, waar ons vandaan kom en waarheen ons op pad is. Daar vind ons God se doel vir ons lewens.

Verder kommunikeer God met ons deur gebed (Psalm 5:2); engele (Hand. 8:26); profete (Joël 2:28); en veral deur die Heilige Gees (Joh. 14:26).

“Daar moes samewerking tussen die mens en God wees. Maar hierdie plan is grootliks belemmer deur Adam se oortreding. Satan het hom in sonde gelei, en die Here wou nie met hom kommunikeer nadat hy gesondig het, soos toe hy sonder sonde was nie.

Na die sondeval het Christus Adam se instrukteur geword. Hy het in God se plek teenoor die mensdom opgetree en die ras van onmiddellike dood gered. Hy het die amp van middelaar op Hom geneem. Adam en Eva is ‘n proeftyd gegee waarin hulle na hul trou kon terugkeer, en in hierdie plan is al hulle nageslag ingesluit. (Ellen G. White, Brief 91, 1900. Bl. 3-6).

Sonder die versoening van die Seun van God kon daar geen kommunikasie van seën, of verlossing van God aan die mens gewees het nie. God was jaloers op die eer van Sy wet. Die oortreding van daardie wet het ‘n vreeslike skeiding tussen God en die mens veroorsaak. Aan Adam in sy onskuld is gemeenskap, direk, vry en gelukkig, met sy Skepper gegee. Na sy oortreding sou God slegs deur Christus en engele met die mens kommunikeer.

BYLAE: BIOGRAFIE VAN ELLEN G. WHITE

Ellen Gould en Elizabeth Harmon, die jongste van Eunice en Robert Harmon se agt kinders, is gebore op 26 November 1827 in Gorham, Maine, VSA.

Kort daarna het die gesin na Portland, 'n groot stad in Maine, verhuis om hul hoed maak besigheid uit te brei.

Toe Ellen nege jaar oud was, het 'n klasmaat haar met 'n klip raakgegooi, wat 'n ernstige gesigbesering veroorsaak het. Die besering het haar met blywende gevolge gelaat wat haar gedwing het om skool te verlaat en haar sosiale lewe beperk het.

Die gesin het William Miller se leringe aanvaar, en Ellen is in 1842 in die Metodistekerk gedoop.

Maar Ellen het verlore gevoel en geglo dat sy onwaardig was vir verlossing, totdat Lr. Levi Stockman haar gehelp het om God se ware liefde te verstaan.

Van daardie oomblik af het sy diep verlief geraak op Jesus en Hom vir die res van haar lewe gedien.

